

A' ROMAI TSÁSZÁRI ÉS AP. KIRÁLYI FELSÉGNEK
KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

Indúlt BÉTSBÖL Szeredán 16. Juliusban. 1788.

*Mig a' nagyobb Hadi-történetekhez foghatnánk,
látsunk némely környülállásokat.*

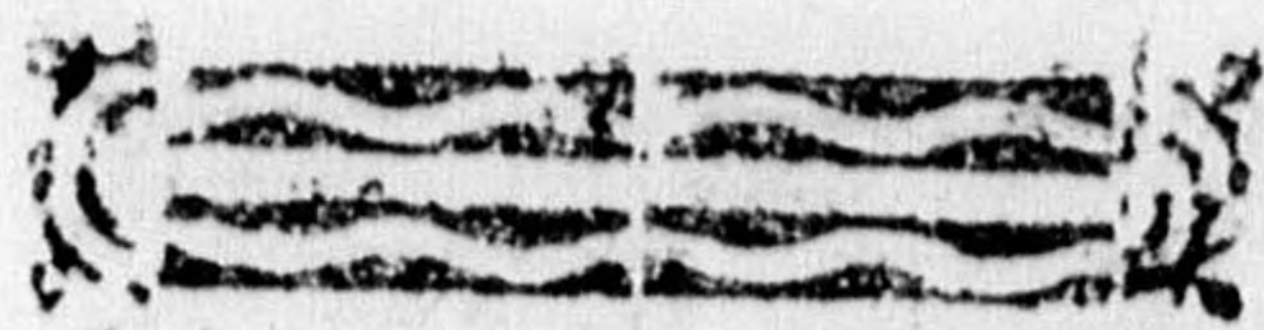
A' Velentzei Közönséges-társaság, a' mostanê
Hadakozókra nézve, mint-egy olyan, ki
edgyik részre-is hajlani nem kíván, edgy a' múlt
h. 7-dikén tartott közönséges Tanáts-gyűlésben azt
végezte, hogy az Auszriai Sergeknek a' Velentzei
Dalmátzián való által-menetelek meg-engedtesék ;
ugy mindazonáltal, hogy ha a' Portától-is hasonló
dolog eránt kerestetnék-meg, annak-is meg-fognák
engedni. Ezen Tanáts-gyűlés után a' Társaság la-

kölsainak ujjolog keményen meg-tiltaték és ki-hirdet-
teték, hogy az edgyütt hadakozó két-fél közzül
edgyikhez-is eleséget vinni, vagy azoknak akár mi
nével nevezendő szolgálatot tenni, a' leg-keményebb
büntetés alatt, meg-ne próbálják.

A' hóltak Országából jár az elevenek Orzá-
gába edgy Levél; melyből azt olvassuk, hogy egy
hóltak Országabéli Jantsár, ki nem régen szomorú
izenettel küldetett vala ide, edgy nem sokára ő
utánna érkezett F. Tsászári katonától azt tudakoz-
ta, hogy élé-még az a' zöld kaputos katona, ki-
nek tsillag volt a' mellyén, vagy meg-hólt? mert
ő ahoz lött 's el-hibázta; de második lövéssel tsak
alig ha nem találta; mert a' mint tapasztalta, meg-
tántoródott vala a' nyeregben. Erre a' F. Tsászári
katona azt felelé: Győzte Jantsár! Én egyenesen
a' Nagy Táborból jövek; de én még ott zöld ka-
putot és tsillagot senkin' sem láttam; sőt még ma-
ga-is a' Nagy Ur, közönséges Tiszti köntösben öl-
tezkedik, és a' maga Tisztjeitől tsak névvel és ha-
talommal különbözteti magát, — én ide jöve telem
előtt 24 órával személyesen láttam ő Felségét a'
fő Hertzeggel edgyütt leg-frifsebb és egélségebb
állapotban.

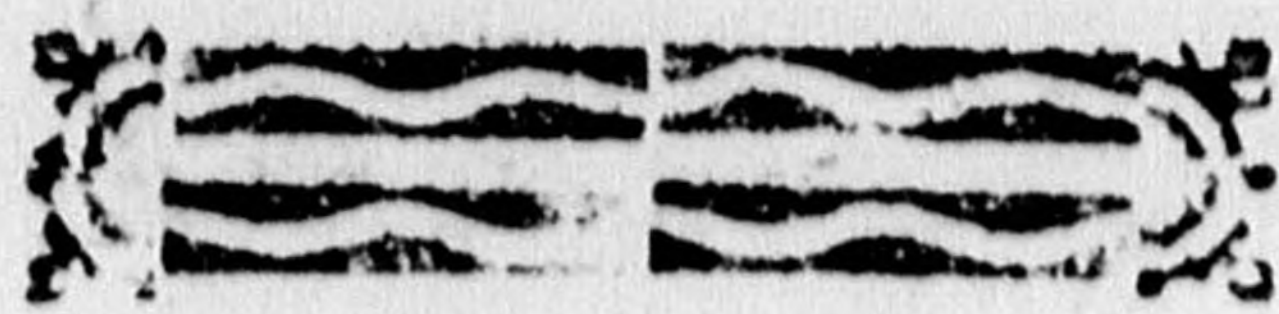
A' Szirmiából érkezett tudósítások-szerént, a'
m. h. 27-dik napján, a' rendeletlen Szabad-sereg-
nek elől-járója Kotsa olly hirrel szalada a' fő Tá-
bori szállásra, hogy a' Törökök Belgrád-felé igen
nagy Táborral vólnának útban; mellyre nézve na-
gyobb erőért instál vala. Ennek meg-értésére tsak
ezt felelék Kotsának: „Éppen azt várjuk, hogy

jöne már egyszer egész erővel; azért nem szükség, hogy ezeket meg-akadályoztassuk — hogy jöjjenek! Kotsa Uram pedig magát a' maga Seregével edgyütt, ezeknek meg-érkezésekre jó süveg alatt tartsa. — Ebből meg-tetszik, hogy a' Nagy Vezér nem váratlan vendég; de azt tudjuk más Leveléből, hogy e' nem a' Nagy Vezér, hanem az attól küldetett 40-ezer Nép legyen, kiket már közelebb költ Levelünkben irtunk vala, hogy Belgrád' háta-megé szállottanak Táborba 10 Bafsák' és Frantzia Tisztek' vezérsége alatt. — A' Nagy Vezér' hól-létéről igen sokat irnak; de még azok az által-szökött Török-jóbbágyok-is, kik 22 mért-földnyiről jöttek-által mi-hozzánk, semmi bizonyost rólla nem mondhatnak. Az igaz, hogy edgy Nagy Vezérjét igen nagy Sereggel küldötte-el titkos rendeléssel, és erről sem tudnak az ólta semmit hól jár? ugy vélekednek, hogy minden órán ki-fogja magát ott ütni, a' hól még nem-is reménylenék.

A' Tengeri Török Fő-Vezérnek vagy a' Kaputány Gazzi Hafsánnak, a' hajós Sereg Kapitányaihoz, a' mostani háborura induláskor tartott Intő Bnszédje; mellyet, mindeneket fel-indító hathatós-sággal, az Admirálok gyülekezetében következendőleg mondott:

„ Jól tudjátok most honnan jöttem! (tudnillik Egyiptomból) és tudjátok életem' egész follytában Birodalmunk' javára milyen dolgokat viseltem! Most a' halhatatlan ditséretü hir-névnek meg-érdemlésére öjjonnan tagas mező nyittatott énnékem, a' melly fel-borzalstva arra serkent engemet, hogy

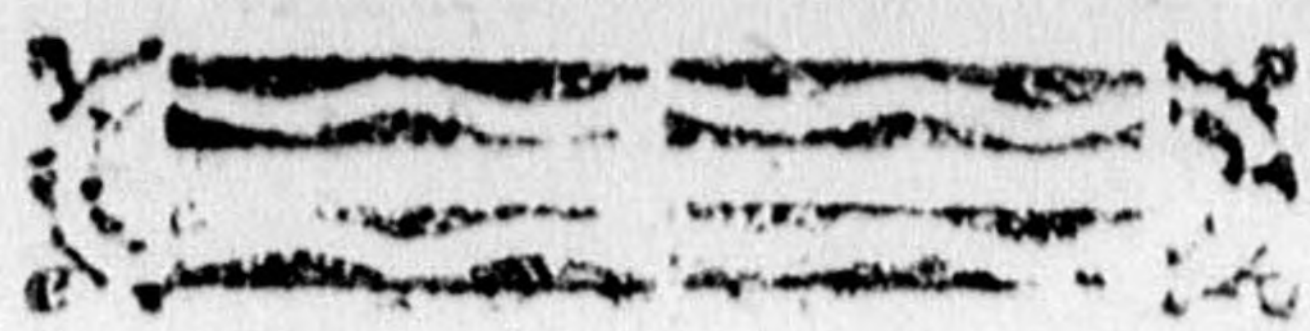

utolsó lehelletemet Vallásunknak betsületére , és győzhetetlen Tsászrunknak hiv szolgálatjára fel-áldozzam : mindnyájunkat serkent Vallásunknak és Fő - Uralkodónknak bóldogsága , hogy a' jelen-való háboruban utolsó meleg tsepp vérünkig hartzoljunk. Imé én kedvelfeimnek ölelgető és esekedő karjai közüll magamot ki-ragadván , a' ti Sergeteknek első szegeltére állottam ! Rab-szolgáimnak szabadságot adtam , adófsaimot ki-elégítettem , barátimtól el-bútsuztam ; sött tulajdon az én kedves feleségemnek leg-érzékenyebb köny-húllásai sem voltak elégségefek engemet ezen nagy tzéltől megtartoztatni ! mert én el-tökéllett szándékkal vagyok , vagy győzni vagy meg-halni ! ! Ha ugyan megtalál maradni az én életem , különös kegyelme leszfiz az a' Mindenhatónak ; a' kit imádok életemnek addig nyujtásáért , mig jó lelki esmérettel lehetek az iránt , hogy hazámot hiven szolgáltam , azután örömmel ölelem a' halált ! Ez az én változhatatlan meg-határozásom. Titeket , a' kik nékem mindenkor hüséges tárfaim vóltatok ; azért hivattalak öfzve , hogy az én példámnak követésére fel-serkenteselek. Ha pedig találtatnék köztetek olyan , a' kinek elég erős szive nintsen ezen meg-határozáshoz ; az olyan itt mingyárt álljon-elé , ne féljen semmit attól hogy engemet meg-bánt ; én ötet sér-tödés nélkül visszfa botsátom ; mert tudom én , hogy a' nagy dolgoknak véghez vitelére nem adott mindeneknek egyenlő sziv. De meg-láfsátok ! Ti , a' kik most elég erősnek érzitek magatokat vagy győzni vagy meg-halni ; hogy-ha az ütközete-

rekben az én parantsolatimat rofszul tellyesittitek; az ellenkező szelek, és alatta-valóitoknak engedetlensége elég mentség nem lévén, esküszöm Mahumedre és az élő Szúltánra, hogy fejeiteket lábaitokhoz tétetem. Ellenben jutalmok-is nagy lesz azoknak, a' kik kötelelségeket hiven tellyesítik. El-mondám néknek a' fel-tételeket; a' ki ezek-szerént engemet az ütközetre követni akar, az álljon-fel, és a' hozzám való állhatatos hűségre esküd-jék-meg. “ Ezen szókra mindnyájan a' Tengeri Kapitányok fel-állván, meg-esküvének, hogy ő hozzá-ja engedelmelek lesznek, hogy el-tökélt szándékkal vagynak győzni vagy meg-halni; azután így végzé a' Fő Vezér hozzájuk való beszédét: „ Én titeket mindnyájan szerelmes és hűséges társaimnak esmérlek és fogadlak; sietsetek immár a' ti hajóitokhoz; hívjátok öszve az alattatok való népet; öntsetek azoknak szivekbe bátorságot, mint én ti-veletek tselekedtem; eskelsétek-meg azokat a' hiv engedelmelességre; készüljete az úthoz; mert hólnap vitorláinkat szélnek eresztjük!

A' melly ifju Török Zászló-tartó (Barjaktár) nem régen Zászlójával edgyütt mi-hozzánk által-szökött vala, azt ő Felsége, a' Tábori tudósítások szerént ide Bétsbe fel-indította, hogy a' Keresztény Vallással egy keveset esmerkedjék, azután az Eszterházi Imre Húszár Regimentnél szolgálatba fogvétetödni. — Jul. 1-ső napjától fogva Generál Gróf Vartenslében Mehadiánál ismét Táborba szállott, és a' mint azon szállásról jött tudósításból olvasuk, gyönyörűség nézni, mint bé-vagynak minden

dombok és hegyek Mehádia mellett Sátrokkal terítve; mindenik Regiment külön dombon fekszik, szép hadi-kendben, Spanyol sorompokkal és Sántzokkal bé-terítve: tsak a' Gréven Húzfárok, a' Tábori szekerek és az ágyuk fekszenek a' térségen. A' Temesvári Vár olyan jó óltalmazó állapotban vagyon helyheztetve, hogy hosszú ostromot-is kiállhatna; minden éleségre tartozó dolgokkal ugy meg-vagyon rakva, hogy a' Templomok közül-is tsak edgy vagyon azoktól üressen. — Ö Felsége meg-parantsolta, hogy az ide által szökő Török-jobbágyok a' Táborból bejebb az Országba költözteszenek; erre nézve egy Kommissárius rendeltetett a' Táborhoz, hogy az által-szökőknek Palsust adjon és helyet határozzon a' hová ideig lakásra kifirteszenek. — A' Szabad-seregbélieknek meg-engedetett, hogy Belgrád körül a' hol módját ejthetik mindent el-pusztítsanak: már egy néhány helyen az aratatlan gabonát ezek fel-gyújtották, ezt tselekezik az ide által szökők-is, útjokban a' mit lehet a' Török földön pusztitanak. — A' meg-vett Sabáts Vára már alkalmasint ujra fel-épített, falai sántzai máig-is erősítetnek: ezen munkára többnyire az eddig való Török Jobbágyok fordítottak, kik most a' mi óltalmunk alá adták magokat: ezeken kívül Szirmiából-is mennek oda dolgozók, most Mitrovitzból 300-an dolgoznak ottan. Sabátsnak egész környékében a' kenyéren kívül egyéb éleségre tartozó dolgoknak, ugmint hús, tej, fajtnak bövsége vagyon: magok a' Török-Rátzok tsoporonként hajtják oda kivált az apróbb marhákat

a' Berbétset egészen sütik-meg, és a' dolgofoknak kézfzen sülve adják okáját 6 krajtzáron. Sabátsnak mostani Komendánfa Kapitány Gróf Brankovits. — A' Török Fő-Vezérnek semmi bizonyos mozdulását vagy szándékát nem lehet észre venni; ennyit tapasztalnak a' mi kémjeink, hogy ő Nisá-hoz közel egy alkalmas Tábort Sántzokkal körülvétetett, és ugy el-készítette, mintha azzal óltalmazólag akarna dolgozni. — Ambár a' Törökök között a' Pestisnek semmi hire nintsen, még-is bővölködö vigyázásnak okáért a' Török földről általjövö személlyek a' Kontumátzokon lévő Orvosók által meg-visgáltatván, ha tsak halvány színben vagynak-is 10-napokig Kontumátzot ülni tartoznak, ha pedig betegeknek találtnak, azt a' meg-visgáló Orvos elébb jelenteni tartozik. — Minthogy a' Törökök a' Száva partján lévő bokrokban gyakran el-bujtanak, és onnan mikor kerithették a' mi szélső vigyázatainkra oroszva rá-ütöttek; azért éjtszánkánként mi töllünk katonák mennek által kaszával és fejszével, némely jó Stutzosoknak szél-puskákkal magokhoz vétele mellett, kik azon bokrokat és nagy burjánt le-szokták kaszálni. — Azt olvassuk egy Német Ujság Levélből, hogy Kotzimon fellyül a' Dnizter-vizének innetső partjáról edgy a' hidhoz tartozó hajónak kötelét a' vizen le-jövö nagy fa el-szakasztván, a' hájót vitte a' Törökök partjára, mellyet ők Kotzimnál ki-fogván, egy magok hajójok mellé ki-kötötték vala: más napon Generál Jordis a' parton vizsgálódni lovagolván, mikor a' Barkó Húszároknak egy néhány legényből álló vi-

gyázatzokhoz érkezett volna, onnan meg-látta a' túlsó parton azon ki-kötött hajót. Edgy azon Húszárok közüll vévén észre, hogy a' Generál nem örömeft nézi a' mi hajónkat a' túlsó parton, kérte a' Generáltól hogy engedtesék-meg nékie a' vizen által úszni, mert ő igéri, hogy mind a' két hajót által fogja hozni: meg-engedtetvén ez ő nékie, edgy öfzve toldozott hofszu kötélnek végét maga derekára kötvén, azzal a' vizen által úszott, ahoz mindenik hajót meg-kötötte, a' ki-kötö köteleket pedig el-vagdolván, a' Törökök szemeláttára a' két hajóval szerentséfen által jött. Azonban Kozimból közel 3000 fegyveres Törökök rohanván-ki innen-felöl a' miéinkre, akarják vala azon hajókat ismét el-venni; de Generál Jordi készen állván egy néhány Osztály gyalogokkal és lovasokkal, ezek közel két óráig a' Törököknek vitézül éllent állottak, Nevezetesen edgy Osztály Húszár közepébe vágott-bé az ellenségnek, ott pedig körül vétetvén ismét kardal vágtak magoknak útat a' vízfsza jövetelre; azután a' Törökök a' Várig vízfsza üzettek, hagyván magok közüll 47-tet a' tsata piatzon halva. A' részünkről el-esettek között vagyon főképpen egy Kadét, kinek esetét okozta, zabolával nem gondoló kemény száju lova, mely ötet az ellenségnek csoportja közé bé-vivén, ott ő egy néhány Törököt ugyan le-vágott, de végre maga-is öfzve aprittatott. Ezen tudositásnak a' Német Ujság levélben a' napja és ideje nintsen fel-téve. — — A' Szoltikov Sergéből, 6000 gyalogok, és 4000 lovasok fok nehéz ágyukkal, Malliné Generál keze alatt

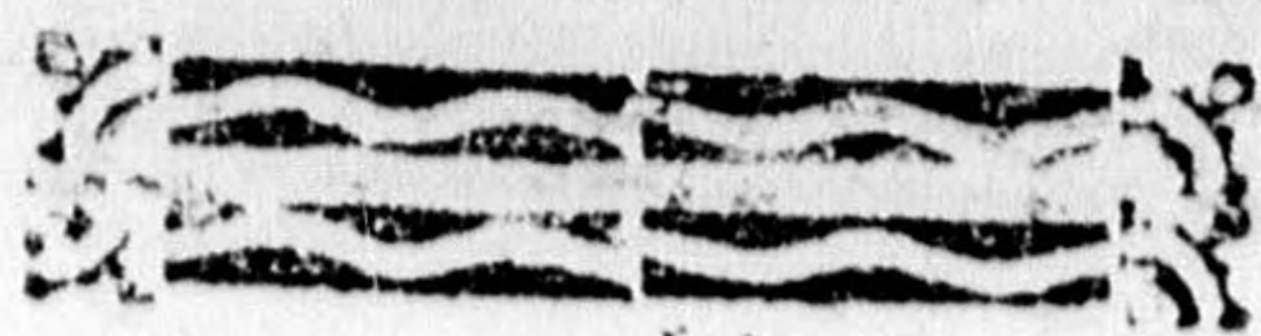
latt Kotzimnál állottanak-meg; a' többi pedig a' Kaunitz és Mitrovfzki Bataliomokkal, és a' Barkó Húzárokkal Jaszzihoz mentenek, hogy ottan az ujj Vajdát Manolét a' maga 12-ezerével, jobb mód-dal fogadhassák és meg-emberelhessek.

A' Fő-Hadi Tanátstól ki-adatott mostani tudósítás tsak egy történetskét foglal magában, ezt éppen annyival lehet másfunnan jött tudósításnál elébb betsülneni, a' mennyivel ennek igazságához inkább bizhatni; itt következik a' mitsodás:

(* *) Hertzeg Liktenstáintól ezen hón. 1-ső napján költ jelentés-szerént, Juniusnak 25-dikén reggeli 6 órakor, 700-főkből álló lovas és gyalog Törökök, két tsoportban, mindenik tsoport 4 Zászlók alatt lévén, Svinitza és Strátzel nevü helylységekre, mellyekben lévő Örizet Oberflájd. Bajalits keze alatt vala, rá-ütöttek: a' mi széllső vigyázatunkon száz legények valának, a' kik azon számos ellenségnek az Olina vizén lett által jövedeleket meg-nem akadályozhatván, sött azoktól üzetvén visszahúzták magokat: Oberflájd. Bajalits ezt jókor észre vévén, a' Várasdi Keresztes, Károlyvári Szluiner, és Bánál Regementekbélieket, kik el-öszolva valának, olly serényen öszve-húzta, hogy azokkal az ellenségnek Svinitza-felé indult tsoportját visszavervén arra szoritotta, hogy magokat a' másik tsoportal öszve-foglalják: edgyütt lévén már az ellenség, indultak Sztratzel-felé, ottan egy dombnak tetejéről tüzeltenek a' miéinkre, de az appró fegyverek kevés kárt tettek a' miéinkben; Oberflájd. Bajalits pedig, 3-felől, ágyukkal és approbb fegy-

verekkel derekafint kezdvén őket lötetni, csak hamar rendjeiket meg-bontván, őket Kladus Vára-felé el-kergeté. Ez által a' Kladus Várában lévő Török Őrizet-is fel-lármázódván, azt gondolják vala, hogy a' miéink a' Várnak ostromlására igyekeznek, erre nézve az óltalmazó rendelkezéseket keményen tették a' Vár kö-falain: de nem az lévén az Oberstlájdnátnak tzelja, egy igen derék fogadó-jokat, melly a' Törököknek alkalmas rejték helyek vala fel-égettette, és azzal vissza tért. Ezen reggeli 6 órától fogva, dél-utáni 2 óráig tartott foglalatofságban 25 Törökök estenek-el, azokon kívül kiket magokkal el-vihettenek: részünkről 8-an estenek-el; de ezen el-estek-közüll-is egy néhányan ismét fel-költenek. Az Oberstlájdn. Bajalits midön ezen határ-szél Regementbélieket meg-ditséri, hozzá tézti azt-is hogy az el-estek közül edgyik, a' tsatának kezdetében nem vala jelen, hanem egy éleséggel terhet szekeret kísér vala a' pajtásai számára az Őr-álló helyre, midön pedig meg-hallotta volna, hogy már az ő pajtásai el-kezdették a' tüzelést az ellenségre, olly nagy vólt vagy pajtás-faihoz vagy Tsászárához való hűsége, vagy vitézsége; hogy a' szekeret, az ökor hajtó paraszttal Petrovágorában hagyván, ő maga a' tsatázókhoz szaladott: de szerentsétlenül, mert minekelötte oda érkezett volna, némely Törökök eleibe kerülvén, az ő illyen jóra szándékozó drága vérét el-tékozolták. — A' Tábornál, ki-mondhatatlan hévség és szárazság vagyon már régtől fogva, ez által az Unna vize-is annyira meg-szállott, hogy gázlóba ke-

kerefztül lehet rajta járni; tudván azt a' Törökök, Jun. 30-dikán délben mintegy 40-en játékból kerefztül jöttek, kiknek mulatságot akarván szerezni a' mi Húszárjaink, 5-töt közüllök az egymás után nyargalásban le-vágtanak, két lovakat el-fogtanak, a' többit pedig a' vizen ismét vízszá kergették.

(**) — Eddig vagyon a' Fő-Hadi Tanátstól adott tudósítás. — Obester Horvátnak azon tsatájáról, mellyben Adfud tályán Kapitány Vajda elesett; még bővebb tudósítást nem vettünk.

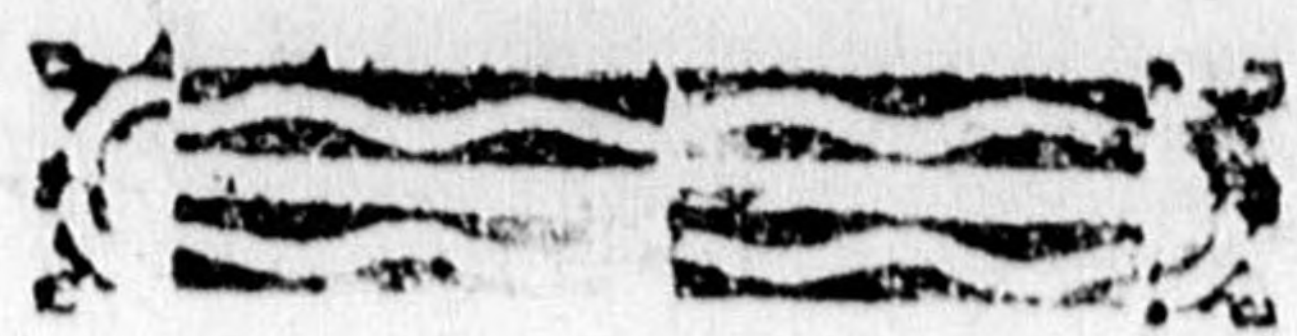
Már meg-irtuk vala, hogy a' Muszka Vezérek Gr. Soltikov, és Elmpt, a' mi Sergeinkel Moldovában öszve tsatolták magokat; egy Lembergi tudósítás azt-is hozzá téfzi, hogy maga-is az Orosz Vezér Románzov Mohilovnál a' vizen által költözvén, még két Regementeket küldött a' Gr. Soltikov keze alá, és eddig munkához kezdettenek. — Kotzimot Hertzeg Kóburg ujjonan fel-kérte, még pedig olyan fenyegetés alatt, hogy ha most önként fel-nem adják magokat, a' Várnak meg-vételével edgy Léleknek-is meg-nem fognának kegyelmezni. Erre azt felelték Kotzimból, hogy ök az utólsó emberig fognák magokat óltalmazni; és mig Khotzimban egy ember lészzen, addig meg-se gondolják, hogy a' Vár önként által-adassék. Midön mi ezeket írjuk, tsak alig ha az-alatt Khotzim a' Kóburg Hertzeg notáján nem tántzólt.

Ugyan száraz idő van az Ujságokra nézve.

Egy Ujságíró azt írja, hogy le-ült reggel Ujság írni, és 3 pint bort ivott-meg addig, mig valamit késő-estvére öszve-tudott szerkeztetni, — ezen ször-

nyü háborus időben, midön a' 'Surnált iróknak szám-vetések-ízerént, leg-alább-is 900-ezer fegyveres Nép áll a' isatázó piatzon tsak Európában, a' 25-ezer Svétziai Sergeken kívül, kik Muszka-országának szélén a' napokban állának-ki a' szomorú játéknak jádzására. A' Portának leg-alább 400-ezer főből álló Tábora áll fegyverben — a' F. Tsászárnak 245-ezer, azokon kívül, kik Aprilisnek 24-dikétől fogva rendeltettek a' Táborhoz, és gyűjtetettének ezen életre, pedig ezeknek számok-is leg-alább 40 — 50 ezerre mégyen, — a' Muszkának 200 ezerinél több áll a' Tengeren és a' szárazon talpon — könnyen által lehet azért látni, hogy tsak a' Keresztény és egy Pogány Tsászárok részéről 900 ezer Nép áll készen az egymás öldöklésére, — 's távúlról néznek egymás szemébe — minden levelezőink tsak azt írják a' Nagy Tábortól: „Pénzünk annyi mint a' por, semmi nélkül nem szükölködünk. — De vallyon azt gondolhatjuké, hogy az ég kárpitján öfzve-gyült és szélveszekkel fokáig keringő fetét fellegek, minden égi háború nélkül el-takarodnának? nem de nem villámló menydörgésekkel járó Zápor-elsövel fenyegetneké? A Török Tábor próba nélkül visszánem tér, pedig Septembernek végén az Asiai Sergek a' Táborból mindég vissza-szoktanak indulni, hogy a' téli napokra magok Honnyokra érkezhessenek. Várakozzunk egy kevelset; mert eddig a' Török nagy böjt-is edgy nagy gátja vala a' nagyobb történeteknek: e' pedig már el-múlt — leg-alább Septemberig meg-tudjuk mondani: ki a' gyözedelmes.

Egy nagy Fejedelelemnének itt köztünk véletlen halálát sugdosza tegnaptól fogva a' Publikum — a' Romai Pápa halálát pedig már közönséges Levelekből-is olvastuk; de mind ezek még tsak fúttogni nem hinni való hírek lévén előttünk, ezeket mi mind addig el-halगतjuk, mig bizonyosok nem lesznek. — Serviának, Moldovának és Oláh-orfzágnak nagyobb része már által-költözött hozzánk; kik némellyeknek itéletek-szerént több approb és nagyobb marhát hajottanak-bé a' Hazába egy milliomnál — azonba pénzetskét-is tsak hoztanak magokkal — nem tréfa ez? — Már most a' Tifzán-is, valamint a' Dunán, sok helyeken tsinálják a' hidakat — és a' Nagy Tábor körül lévő Helységekben a' Fejérnépeket mind bejebb költeltette ő Felsége az Országba. — Ő Felsége, mind a' Likáni Préda-sereg Harambasájának mind a' Káplárnak, kik magokat Májusnak 23-dikán, az Otsigriai Örző-háznál azon 600 Törökök ellen vitézül vífelték, egy egy 20 arannyot nyomó arany pénzt ajándékozott, a' Legényeknek pedig 50 arannyot. Az arany pénzen edgyik-felől az ő Felsége képe vagyon, ezzel az irással: (Virtute et exemplo,) a' máfikon egy felleggel bé-borúlt föld gollyóbísa, a' böltsefség', vitézség' és szorgalmatofság' jeleivel — ez a' leg-jobb farkantyú mind a' hofzízú mind rövid szárú katoná tsizmán!!

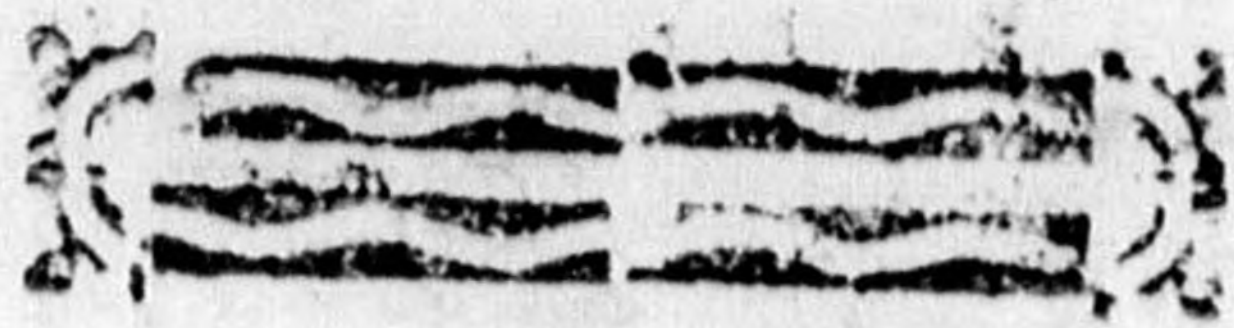
Bétsben 2-tő a' nevezetesebb: Még arról itt senki sem emlékezik, hogy a' Verbunk éjtszakának idején musika szóval járt volna széllyel a' Várban, a' múlt héten pedig a' Jágerek Verbunkja azt tseleked-

lekedte, 's tselekszi. — Itt a' Görök Vallásnak' Temploma már fel-épült, és a' múlt Szombaton szóllaltanak-meg leg-előbb Bétsben az ő harangjaik.

Frantzia ország.

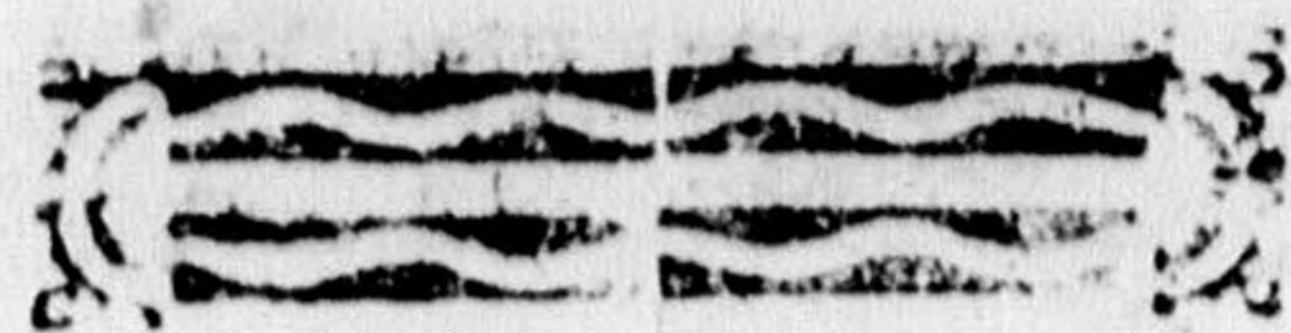
Tsak nem minden külső Ujság-levelek tele vagnak a' Frantzia-országi belső nagy változásnak szomorú következéseivel; már egy néhány tartományokban a' nép nyilvánágoan fegyvert fogván, az Örizetre rendent katonákat széllyel verték, elkergették: sőt Burgundia, Langvedotzia, Delfinátus, Akvitánia, és a' kis Brittannia Tartományok öszve-szövetkezvén, félő hogy a' belső zenebonát és a' párt-ütést az egész Országban nem sokára közönségsé tészik; ez a' belső tűz már annyira kis ütött a' hamu alóll, hogy tsak a' Törvény székeknek és Parlamentumoknak régi formájokra való visszafizta állitása által lehetne ki-óltani, a' mellyet a' Király éppen nem akar tselekedni; sőt már késő-is, mert a' Fő rendeknek nagy része az ujjitásokat bé-vette. Mellyik rész gyöz már mikor Frantzia-ország maga ellen fegyvert fog? Az é a' melly a' Méltóságnak mindent fel-kiván áldozni? vagy a' népnek ügyét meg-halgatni kivánó kitsin Sereg? Még eddig a' Király keménységgel vitte a' dolgot, a' zenebonázók ellen fegyveres katonákat küldött, de már a' katonák sem mindenkor engedelmeskednek a' parantsolatnak. Tollofsába menni illyen dologban edgy Svájtzer Regement rendelteték nem régiben, a' katonák ugyan el-menének a' parantsolatra, de az ő Tifztjeik nyilvánágoan meg-

mondák, hogy ők az ottan vízfzálkodó népet erőszakkal nem fogják illetni, ha tsak szép-szerént nem mehetnek vélek valamire. Kis-Brittanniában Szent Briönél (Brioux) 1200-ig való Nemefsek fegyverrel állottak a' Királytól küldetett katonák eleibe, ezek szándékoznak magoknak egy Generált választani, a' ki a' hazafiakot vezérelje. Gratzianopolisban most tsendefedett valamit a' dolog, de a' Város körül 10-ezer havási parasztság vagyon fegyveresen öszve-gyülve. Némely Lugdunumiak Gratzianopolyban járván valami foglalatoságban, innen a' Városból tsufoson ki-üzettek mint tunya rest hazafiak, azért hogy meg-engedték, az ő Várofsokban Lionban az Uj Törvény-szék' fel-állittását, és annak erővel ellent nem állottak: ezek haza érkeztvén, a' zenebonának magvát a' magok Várofsokban-is el-hintették. Burdégalaban az egész Város pompás innepet ült azon a' napon, a' mellyen a' Parlamentum ő hozzájuk vízfza-ment; ezen a' napon a' Fő-Püspöknek és még edgy néhány Tiszteknek ablakai kövel hajgáltottanak-bé, azért hogy az innepnek meg-tisztelésére házaik fok gyertyákkal nem valának meg-világosítva. Hertzeg Bovo (Beauveau) és a' Szenszi Fő-Püspök jelentvén nem régen a' Királynak az Országban folyó zenebonákat, azoknak hallásán igen meg-háborodottnak lenni mondatik.

Elegyes Apróságek.

A' Konstantzinápolyból szerentséfen haza érkezett Internuntzius Báró Herbert Urnak Felesége B. Kollenbak Urnak Leánya; ki egy különös tökéle-

tefségekkel biró Dámának iratik, ezen szomorú kör-
 nyüállások között bizonyos nyavallyában esett; kü-
 lömben ezen B. Ur egész Familiájával edgyütt sze-
 rentséfen érkezett-viszta. — Azt olvassuk a' közön-
 séges Levelekből, hogy midön B. Herbert Ur a'
 hadnak ki-jelentését a' Portának által-adta volna,
 a' Szúltán szörnyön meg-illetődött, és azt mon-
 dotta volna: Én esküszöm az élő Istenre, hogy va-
 lamig én és a' Te Tsászárod élünk, soha addig ket-
 tünk között békeiség nem lészzen. — A' m. h. 22-
 dikén 4 milliom 800-ezer forint érkezett vala az
 Auszriai Belgiumból Bétsbe; melly summátska leg-
 ottan a' Táborhoz indult, és — egy néhány na-
 pok alatt még több fog meg-érkezni, melly már
 útban-is vagyon. — Egy Birodalombéli szabad Vá-
 ros önként 3 milliomat ajánlott ö Felségének 100-
 ra 4 usorával. Ezt ö Felsege nagyon meg-köszön-
 te, de el-nem vette; — van hát még pénzünk. —
 A' Svábi és Frankoniai kerületekben egy Stáféta
 érkezett Bétsből, mely-szerént olly rendelések tétet-
 tek, hogy a' F. Tsászár számára öszve-vásárlott
 gabonát, mellyet még meg-nem indittottanak, a'
 következő rendelélig hadják helyben a' hól van.
 Meg-tsalta az előre való nézés a' gabonával Keres-
 kedő 'Sidókat; mindenütt óltsódik az élés és a'
 bor. — Oláh-országban véghetetlenül kegyetlenke-
 dik a' Törökség: öl, vágy, gyújt és pusztit: egész
 Falukat el-éjnek, és valahól jának, mint a' Sás-
 ka, mindent semmivé tenni kívánnak, ugy annyira,
 hogy a' Lakólok kéntelenittetnek már magoknak a'
 mi Sergeinknél keresni óltalmat, és Sergestől által-
 lizaladni. Az által-szalattak között találtatik Mavro-
 jéninek-is egy jó Barátja edgy Déli-Bafsa és 57
 Arnótok, kik a' mi Sergeinkhez ragasztattak.